

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคต้นตระกูลไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคต้นตระกูลไทย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๖/๒๕๕๖ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคต้นตระกูลไทย ดังนี้

นโยบายพรรคต้นตระกูลไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

ปัญหาระบบการเมืองที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติไปสู่เป้าหมายให้สำเร็จ ถ้าชาติของเราสามารถแก้ปัญหาระบบการเมืองให้การปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ถูกต้องแล้ว ก็จะเป็นกุญแจดอกสำคัญสำหรับการแก้ปัญหาอื่น ๆ ได้โดยไม่ยากนัก พรรคต้นตระกูลไทย จึงเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหการเมืองด้วยนโยบายดังนี้

๑.๑ ให้อำนาจการบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติเป็นหลัก

๑.๒ ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

๑.๓ แก่กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลัง และยังไม่เป็นประชาธิปไตย ซึ่งยังใช้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

๑.๔ ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีเสรีภาพ

๑.๕ กระจายอำนาจการปกครอง จากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ

๑.๖ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด

๑.๗ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน

๑.๘ สนับสนุนการจัดตั้งองค์การประชาธิปไตยทั้งหลายของประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้นๆ อันจะพึงมี ตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและขีดความสามารถของชาติ โดยยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรีที่เหมาะสม มีแผนแน่นอนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมาย

๒.๒ กำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันการผูกขาดของวิสาหกิจต่างๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจใหญ่ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติ เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่งทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๒.๓ ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรชาวนาชาวนาไม่มีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่ทางการเกษตร อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

๒.๔ พัฒนาระบบการบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือเทียบเท่าวิสาหกิจเอกชน ทั้งนี้เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้า และรักษาเสถียรภาพของการตลาด

๒.๕ การกระจายทุนและระดมทุน เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและการบริหารเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้า และทันสมัย แหล่งทุนหลัก คือ ทุนภายในประเทศสำหรับทุนต่างประเทศเป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไขทางการเมือง

๒.๖ พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัย ที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของชาติ

๒.๗ ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ทุกรูปแบบ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นประโยชน์แก่สมาชิกและประเทศชาติอย่างแท้จริง

๒.๘ กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัด ยัดเยียดออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขนาดของประเทศ โดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้อง

๒.๕ ยกระดับมาตรฐานการครองชีพ และความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศและของโลก

๒.๑๐ ปรับปรุงการเก็บภาษีต่างๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ตลอดจนการกำกับกำไรเกินควรและป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑๑ แก้ไขปัญหา การเงิน การคลัง ให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจ และรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

๒.๑๒ ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือภาวะเงินฝืด โดยการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายอย่างเหมาะสม ด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล รวมทั้งการตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเข้มงวด

๒.๑๓ รักษาดุลชำระเงินและดุลการค้าระหว่างประเทศ ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชาติและสภาวะการณ์ของโลก

๒.๑๔ ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยไม่เลือกระบบสังคม ภายใต้อำนาจของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง

๒.๑๕ ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการ เกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยที่สุดและถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

๒.๑๖ ปรับปรุงขบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และคล่องตัวมากขึ้น

๓. นโยบายด้านสังคม-วัฒนธรรม

๓.๑ ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรม ในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า ให้ปรากฏเป็นจริง

๓.๒ ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

๓.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ที่แพร่หลายจากต่างชาติ

๓.๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนา ที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธา ด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ได้อย่างถูกต้อง

๓.๕ ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุข ทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ โดยเน้นการสร้างสถานอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอ

๓.๖ กำหนดมาตรการและวิธีปลุกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่า งานการเมืองเป็นเรื่องคุณธรรมและการเสียสละโดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสม ในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลุกฝังแก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

๓.๓ ดำเนินการเป็นขั้นตอน ในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์
เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๔ ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขาย และการเสพยาเสพติด
ให้โทษอย่างเฉียบขาด

๔. นโยบายด้านต่างประเทศ

๔.๑ ดำเนินนโยบายอย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติ
และลักษณะพิเศษของคนไทยโดยยึดหลักผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็น
สำคัญ

๔.๒ กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลก
โดยไม่เลือกระบบสังคมที่แตกต่างกัน

๔.๓ ผลสานงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนด
เป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้
เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๔.๔ ได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติ โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลาย
ประโยชน์และความมั่นคงตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

๔.๕ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขบรรดาสนธิสัญญาและการตกลงต่าง ๆ
ที่ทำไว้กับนานาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่
สอดคล้องกับกาลสมัย ให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๔.๖ ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ
และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศ

๕.๑ พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพสูงทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบโดยให้สมดุลกับกำลังทางเศรษฐกิจของสังคมของชาติ

๕.๒ ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนา และร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรม

๕.๓ พัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลักหรือประจำการจะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันและพัฒนาประเทศ

๕.๔ สร้างและพัฒนาอาวุธยุทธโศปกรณ์ขึ้นใช้เอง บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

๕.๕ ปรับปรุงและเพิ่มเติมด้านสวัสดิการของทหารให้สมบูรณ์ขึ้นทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬาและอื่นๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

๕.๖ สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างกว้างขวางตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์

๕.๗ ปรับปรุงด้านสวัสดิการ ขวัญ และกำลังใจ ตลอดจนการส่งเสริมอาชีพแก่ทหารผ่านศึก

๖. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอนและถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติและของโลก

๖.๒ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศรวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

๖.๓ เร่งรัดและป้องกัน แก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๖.๔ ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

๖.๕ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ

๗. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

๗.๑ ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของเกษตรกร ชาวนาชาวไร่ อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

๗.๒ ปลดปล่อยภาระหนี้สินของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางลงจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๓ สนับสนุนสถาบันการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทเข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจำหน่ายตลอดจนการบริหารงานองค์กร

๗.๔ ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับอัตราภาษีเครื่องกล เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณภาพให้สูงขึ้น

๗.๕ ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชราคาถูกลงและมีคุณภาพอย่างเพียงพอ

๗.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเกษตรรายย่อย ในชนบทของประชาชน เพื่อหารายได้เสริมครอบครัวและชุมชน

๗.๗ ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศตลอดจนสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก

๗.๘ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการส่งออกของอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนของชุมชนในเมืองและชนบท

๗.๙ เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและจำเป็นพื้นฐานตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียงสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๗.๑๐ ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาสภาวะสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพปกติตามมาตรฐานสากล ด้วยมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๗.๑๑ สร้างระบบชลประทานทางท่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างทั่วถึง

๘. นโยบายด้านแรงงาน-สวัสดิการสังคม

๘.๑ แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่ง ที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่างๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๘.๒ ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มากขึ้น และจัดการกีดกันการทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนจัดการขูดรีดแรงงานให้หมดสิ้นไป ปรับปรุงอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

๘.๓ เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ

๘.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคมและชมรมที่เป็นประชาธิปไตยเป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

๘.๕ สนับสนุนการเคลื่อนไหวที่เรียกร้องความเป็นธรรมและผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมายของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป

๘.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชนเกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิ และผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

๘.๗ ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

๘.๘ ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงานและมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวีภาค และไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

๘.๙ จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการ ให้เป็นศูนย์กลางในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๕. นโยบายด้านกีฬา

๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก ที่แข่งขัน และพักผ่อนสาธารณะให้พอเพียง โดยเฉพาะในเมืองขนาดใหญ่

๕.๒ ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่น และอาชีพด้วยการจัดงบประมาณอุดหนุนให้ดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการและจัดการบริหาร

๕.๓ สร้างขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาที่นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศและนักกีฬาที่ไปแข่งขันในสนามของทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพและความมั่นคงในอนาคตดีขึ้น

๕.๔ ส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัย ด้วยมาตรฐานการเล่นที่ถูกต้องเป็นสากลสนับสนุนการพัฒนาการผลิตอุปกรณ์กีฬากายในประเทศให้ได้มาตรฐานและราคาถูกรวมทั้งตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติ เพื่อเป็นที่ซ้อมฝึกสอน และเก็บตัวนักกีฬาระดับชาติ

๑๐. นโยบายด้านการศึกษา

๑๐.๑ ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้นตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

๑๐.๒ ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้นโดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญพัฒนาของสังคมและเศรษฐกิจ

๑๐.๓ สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญต่อการพัฒนาในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

๑๐.๔ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑๐.๕ สนับสนุนให้ผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้นโดยพึ่งตนเอง

๑๐.๖ เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญ กำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากร ทางด้านการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคงและภาคภูมิใจในวิชาชีพ

๑๐.๗ ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษา ให้ก้าวหน้าและคล่องตัวตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑๑.๑ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๑.๒ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับนานาชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศ

๑๑.๓ ผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีคุณภาพและปริมาณพอเพียงกับความต้องการของชาติ

๑๑.๔ สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชนให้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่างๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

๑๒. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

๑๒.๑ ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

๑๒.๒ ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

๑๒.๓ กู้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส มิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคมและป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนสตรี ไปประกอบธุรกิจทางเพศ

๑๒.๔ สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ในการประกอบอาชีพและความมั่นคงปลอดภัย

๑๒.๕ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ชมรมของเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนส่งเสริมให้สื่อมวลชนมีบทบาทในการป้องกันแก้ไขปัญหา และพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขรวมทั้งป้องกันการทุจริตแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

ข้อบังคับพรรคต้นตระกูลไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรค เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารงานของพรรคให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามเจตนารมณ์ของการจัดตั้งพรรคต้นตระกูลไทย จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคต้นตระกูลไทย พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคต้นตระกูลไทย เป็นพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อพรรคการเมืองว่า “พรรคตันตระกุลไทย” อักษรย่อภาษาไทยว่า “พตท.” ใช้ภาษาอังกฤษว่า “FIRST THAI NATION PARTY” และชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “FTP”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายของพรรคตันตระกุลไทย

ข้อ ๕ เครื่องหมายของพรรคมีดังนี้

(๑) รูปโลกสีน้ำเงิน หมายถึง อารยประเทศทั่วโลก

(๒) รูปแผนที่ประเทศไทย เป็นสีทองส่องอำไพ หมายถึง ประเทศไทยที่เจริญรุ่งเรืองและมั่นคง

(๓) แผนที่ประเทศไทยสีทอง ตั้งอยู่ใจกลางของรูปโลกสีน้ำเงินหมายถึง พรรคตันตระกุลไทย จะนำพาประเทศไทยไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง และมั่นคงในทุกๆ ด้าน คนไทยทุกคนจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ประเทศไทยจะพัฒนาเทียบเท่าอารยประเทศทั่วโลก

ข้อ ๖ ตรายางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคต้นตระกูลไทย ใช้เป็นภาพเครื่องหมายพรรคในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๔ แต่ย่อขนาดให้เล็กลง และมีสีเดียว

ข้อ ๗ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคต้นตระกูลไทย ตั้งอยู่เลขที่ ๕๐๕ ซอย สุทธิพร ถนนประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๘ สาขาพรรคต้นตระกูลไทย ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ จังหวัดใดๆ ประจำเขตเลือกตั้งให้เรียกว่าสาขาพรรคต้นตระกูลไทย โดยมีชื่ออำเภอ และจังหวัด กำกับไว้ด้วย

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคมี ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ
- (๓) สมาชิกสมทบ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ให้ผู้จัดตั้งพรรคต้นตระกูลไทยที่เข้าร่วมประชุมจัดตั้งพรรคเป็นสมาชิกสามัญ โดยไม่ต้องสมัครใหม่

ข้อ ๑๒ สมาชิกสมทบ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกสมทบได้ โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๓ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

หรือบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่ถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๗) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตพันเพื่อน ไม่สมประกอบ

(๘) เลื่อนใส่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๙) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๑๓

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓

(๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่ที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์และสมาชิกสมทบ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญยื่นใบลาออกต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่ของพรรคที่สำนักงานใหญ่ของพรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป
- (๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้เพิ่มเติมคือ
 - (ก) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ
 - (ข) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป
 - (ค) เป็นผู้ที่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรคจนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ง) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(ข) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด หรือ

(ค) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามีมติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีมติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้มีมติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคหรือผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ยึดมั่นและปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

- (๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว
- (๒) พรรคจะดำเนินงานทางการเมืองอย่างจริงจังเพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของปวงชนชาวไทย
- (๓) พรรคจะช่วยสนับสนุน ส่งเสริม เพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิต ให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานานุกรม
- (๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยบนวิถีทาง

ระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมือง แก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาชีพเพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการจัดการดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิก ในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรค โดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยผ่านสื่อมวลชนอย่างน้อยปีละสามครั้ง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๕ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคต้นตระกูลไทยให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับ ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรค ได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำคัญในการเทิดทูนสถาบันชาติ-ศาสนา-พระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเอง เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการบริหารพรรค เป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในที่ประชุมใหญ่ และมีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญาพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคนในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่ กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตาม ข้อ ๒๖

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควร ให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสมและการเสียดลให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒) ในกรณีที่ว่าจำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค ตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกันผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรค ไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๙ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) เจาะจงหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุผล และ ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่น้อยกว่าสามในสี่ของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ออก

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๙) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรค ตาม (๑) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้รอง หัวหน้าพรรค ลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายในเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) (๘) (๙) ให้รองหัวหน้าพรรค ลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง
ทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรค
มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการพรรคชุดใหม่
ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะ
กรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่า
นายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรค
ชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค
และมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไป
ตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่นตลอดจนการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคโดยไม่เกิน
วงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรค
ยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง หรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคและผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงานและคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นตัวแทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎระเบียบ
มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการ
ของพรรคหรือคณะกรรมการอื่น เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น
แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้น
มีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจ
ปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่า
ดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ซ) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือ
คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่
คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค
หรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วม
คณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุม
ใหญ่ของพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ-รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่

(ก) แลกมติดีที่ประชุมพรรคและแถลงกิจการต่างๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรคและคณะที่ปรึกษาพรรคคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับ คณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรคแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรค เสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรค หรือ กรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่อ อุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ ภายใต้อำนาจสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้ รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (ก) หัวหน้าพรรค เป็นประธาน
- (ข) รองหัวหน้าพรรค เป็นรองประธาน
- (ค) เลขาธิการพรรค เป็นเลขานุการ
- (ง) รองเลขาธิการพรรค เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
- (จ) กรรมการอื่นๆ เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล และตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำ ในนามของคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาทั้งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมืองหรือองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม การศึกษา การกีฬา แรงงาน คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรค ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคนและเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดทำ ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุป
ข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณา ตลอดจนถึงติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของ
รัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และ
ต่อสาธารณชน หรือต่อรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสาร เผยแพร่ความรู้แก่สมาชิก และสาธารณชน
ในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการของพรรค ให้ถือเป็น
สิทธิของพรรค สมาชิกพรรคจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมีได้รับการยินยอม
จากพรรค

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค
ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสม
แก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการ
บริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กระทู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงาน ต่างๆ ในกิจการด้านรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาท ของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรค เป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคและ ผู้ช่วยเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) การเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

- (ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค
- (ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก
- (ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล
- (ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรค ทั้งในยามปกติและ

ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

- (จ) เสริมสร้างความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนโดยทั่วไป

(๓) งานธุรการ

- (ก) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร
- (ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค
- (ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
- (ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อย และความปลอดภัยของ

สำนักงาน

ฝ่ายการเมือง มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานสมาชิก

- (ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ
- (ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

- (ก) รวบรวมเรื่องการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา

รัฐสภาและกรรมาธิการ

(ข) ติดตามวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา และผลการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา

(ค) จัดทำเอกสารให้กับคณะกรรมการของพรรคและกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

(ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(ค) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่น ๆ ตลอดจน

องค์กรเอกชน

(ง) จัดทำแผนงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย ญัตติ หรือกระทู้

(ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ

(ค) งานบริหารด้านกฎหมาย

(ง) ให้คำแนะนำทางกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการิการของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่าง ๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน

(ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดทำระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขานุการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้ามาสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรค เป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

- (ก) จัดทำบัญชีรับจ่ายของสาขาพรรค
- (ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของสาขาพรรค
- (ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรคและให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

- (ข) รับเรื่องร้องทุกข์และติดตามผล
- (ค) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(ก) รับสมัครสมาชิกพรรคเพื่อจัดส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

- (ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น
- (ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรคเพื่อดำเนินการ

กิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

- (ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้สำนักงาน
- (ข) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงาน
- (ค) บริการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค ทั้งแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ที่ประสงค์จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๕๒ ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค ในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติหรือการเสนอกระทู้เรื่องใด ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปราย การลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรค หรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองอื่นๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕ การกำหนดแผนและระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ในจังหวัดใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรค เป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป

ข้อ ๕๖ เมื่อได้รับแจ้งการอนุมัติจากพรรคแล้ว ให้สาขาพรรคจัดประชุม สมาชิกเลือกตั้ง คณะกรรมการสาขาภายในหกสิบวัน และมีผู้เข้าร่วมประชุมอย่างน้อย ยี่สิบคน เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้วให้แจ้งเลขาธิการพรรคเพื่อให้หัวหน้าพรรค มีหนังสือแจ้งการจัดตั้งสาขาต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวัน

ข้อ ๕๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกให้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่ง สาขาภายในกำหนดระยะเวลาพอสมควร หากมีความจำเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค เห็นว่ามีความพร้อมและเหมาะสมให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขา พรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกจากสมาชิกสามัญในพื้นที่หรือเขตเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๕๙ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๖๐ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานเป็นลำดับแรกก่อนแล้วเลือกกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกไม่น้อยกว่าหกคน การเสนอชื่อสมาชิกเข้ารับเลือกตั้งให้เสนอชื่อทั้งหมดและมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๕๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายกิจกรรมของพรรคและจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย งบการเงินของสาขาพรรคเพื่อสนองต่อ

คณะกรรมการบริหารพรรค

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาของพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่เข้ารับสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรค

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ครบวาระ

(๓) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรค พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้ประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรค ผู้ทำหน้าที่แทนมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓
- (๕) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๖๕ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้แทนสมาชิกสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคหากประธานสาขาพรรค ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายรองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทน

ข้อ ๖๖ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปี ภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการบริหารพรรค ต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการ

บริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือ ต่อหัวหน้าพรรค ให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อ พิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการ บริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ การประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารเข้าชื่อกันขอให้ เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๔ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรค พร้อมลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๕ การประชุมใหญ่วิสามัญ หรือสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรค ตามข้อ ๖๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๑๐ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๕ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดไปทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานและให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

กำหนด

ข้อ ๑๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค อย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาและสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดรวมกันขอให้เปิดประชุมพิเศษ ในการขอให้ประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๗ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน ให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๘ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๙ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขานุการพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจ

ปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหาร พรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๑ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ

ข้อ ๘๒ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและ เหมาะสม

ข้อ ๘๓ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ จะต้องมีกรรมการในขณะนั้นๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในขณะนั้นๆ จึงจะเป็น องค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรค อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรค

เรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน คณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธาน สาขาพรรคให้มีการประชุมใหญ่สามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่สามัญเพื่อ พิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่สามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการ สาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ การประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่สามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกัน ขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่สามัญ ต้องเสนอต่อประธาน สาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิก ของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๖ มาประชุม ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๘๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๐ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคกำหนดการประชุมสมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ

อีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกว่า กึ่งหนึ่งรวมกัน ขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระ หรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็น องค์ประชุมให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม แต่หากประธานสาขา พรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการ สาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่ง ของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชี

ของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๔) รายรับจากการสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงินและรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(ข) วัน เดือน ปี ที่ได้รับบริจาค

(ค) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณ เป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสิทธินั้นก่อนจึงบันทึกลงบัญชีและในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุ รายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรคและสมาชิกซึ่งได้รับ การบริจาคต้องนำเข้าสู่บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรค ภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับจากการบริจาค ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรค นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญกนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้ หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝาก และจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของ ทุกบัญชีพร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียน พรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๕ ใช้จ่ายของพรรคมีดังนี้

(๑) ใช้จ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) ใช้จ่ายพิเศษซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๖ งบประมาณประจำปีของพรรคประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่าย ซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอยและวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๕๗ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรค ให้เริ่มตั้งแต่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีเดียวกัน

ข้อ ๕๘ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดแย้งต่อข้อบังคับพรรค หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้รับจากเงินสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๕๔ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป

ข้อ ๕๙ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรค และสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริงโดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาของพรรคประกอบด้วย

(ก) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

- (ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (ค) บัญชีแยกประเภท
- (ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบ หกเดือนโดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่ พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยใน ทุกรอบปีปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบ และรับรองแล้วและต้องเสนอ ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปีเมื่อที่ประชุมใหญ่ของ พรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรคและให้ หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงาน การใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อ คณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๐ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าสี่สิบคน ลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๑ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๐๐ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๒ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๓ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับข้อกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๐๔ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๐๓ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ผู้ตัดสินใจเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๗ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘ พรรคต้นตระกูลไทยมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และยืนนานตลอดไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะต้องดำรงรักษาพรรคให้คงอยู่ควบคู่ไปกับประชาชนชาวไทย ตลอดกาล เว้นไว้แต่จะถูกยุบเลิกตามข้อบังคับพรรคหรือมีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงห้าสิบคน หรือมีการยุบพรรคไปรวมกับพรรคอื่นหรือถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๙ การยุบเลิกสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑๐ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินตกเป็นของมูลนิธิใดมูลนิธิหนึ่งหรือสภาภาษาไทยตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคต้นตระกูลไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคต้นตระกูลไทย จำนวน ๕ คน คือ

๑. นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์	หัวหน้าพรรค
๒. นายชัยวัฒน์ ตั่นพิสุทธิ์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายสุรพันธ์ เวชกร	เลขาธิการพรรค

๔. นายภารวินัย วิเชียรเพชร	รองเลขาธิการพรรค
๕. นายสุเมธ เตชะผ่องพันธ์	เหรัญญิกพรรค
๖. นายปิยะ คำชา	โฆษกพรรค
๗. นายสำราญ ภัทรเกษวิทย์	กรรมการบริหารพรรค
๘. นายประสาร เตียงเกตุ	กรรมการบริหารพรรค
๙. นางภัทรา สอนเวช	กรรมการบริหารพรรค
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน	

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง